

[Finansministeren.]

en videreførelse af fremskridtspartiets jagt på de offentligt ansatte. Regeringen deltager ikke i denne jagt, og jeg skal derfor på regeringens vegne henstille, at forslaget afvises.

Risgaard Knudsen (S):

Jeg vil gerne tilslutte mig finansministerens afvisning af det foreliggende forslag til folketingsbeslutning. Dernæst vil jeg gerne takke finansministeren for de oplysninger, som ministeren her har givet folketingsvedrørende lønudviklingen. Med disse oplysninger finder jeg, at vi i folketingsvedrørende det emne, som man har foreslået skulle behandles i denne kommission, selv om emnet i sig selv er interessant. Jeg finder anledning til at understrege, at selv om der kan findes områder, hvor det offentlige er lønførende — det har været fremme i debatten og vel også i dag fra finansministeren, at spørgsmålet om ligeløn har været en af de ting, som har været problematisk i den henseende, ligesom visse områder inden for kontorområdet kan påberåbes — så kan man ikke ud af de eksempler, som kan anføres, på det grundlag postulere som en generel kendsgerning, at det offentlige er lønførende.

Må jeg erindre om, at spørgsmålet om nedsættelse af parlamentariske kommissioner gentagne gange inden for de sidste par år har været gjort til genstand for en drøftelse her i tinget, og det er sket på foranledning af fremskridtspartiet. Retfærdigvis bør det dog nævnes, at sidste gang skete det på foranledning af kommunisterne. Det var den 18. marts, hvor vi her i tinget sidst havde en forhandling på baggrund af et kommunistisk forslag til folketingsbeslutning om nedsættelse af en parlamentarisk kommission. Ved den lejlighed — det bør der vel også erindres om her i dag — trak fremskridtspartiet og kommunisterne i skøn forening på samme hammel, og det sker måske også her i dag. Hvis det sker, kommer det i hvert fald ikke bag på mig.

Herefter skal jeg henviser til de udtalelser, som jeg fremsatte her i folketingsvedrørende torsdag den 18. marts på mit partis vegne. De findes optrykt i Folketingsstidende 1975-76, sp. 7304 og sp. 7305.

Til allersidst skal jeg gøre den bemærkning, at skulle der i øvrigt imod min forventning blive fremsat ønske om en udvalgsbehandling, så må jeg anmode om, at forslaget henvises til udvalget for forretningsordenen.

Enggaard (V):

Venstres holdning til dette beslutningsforslag om at nedsætte en kommission i henhold til grundlovens § 51 vil være den samme, som den har været til andre forslag om at nedsætte sådanne kommissioner i henhold til denne bestemmelse. Uanset om det i tidens løb har været forslag fra det konservative folkeparti, fra fremskridtspartiet eller fra kommunisterne, har vi ment og mener, at denne mulighed bør forbeholdes helt særlige situationer i folkestyret.

Det centrale i fremskridtspartiets forslag er jo nedsættelse af en sådan parlamentarisk kommission som ramme for en undersøgelse. Jeg skal derfor ikke gå ind i alle enkeltheder vedrørende det emne, som man har foreslået skulle behandles i denne kommission, selv om emnet i sig selv er interessant. Jeg finder anledning til at understrege, at selv om der kan findes områder, hvor det offentlige er lønførende — det har været fremme i debatten og vel også i dag fra finansministeren, at spørgsmålet om ligeløn har været en af de ting, som har været problematisk i den henseende, ligesom visse områder inden for kontorområdet kan påberåbes — så kan man ikke ud af de eksempler, som kan anføres, på det grundlag postulere som en generel kendsgerning, at det offentlige er lønførende.

Jeg finder anledning til at understrege, at det offentlige lønniveau — i særdeleshed hvad angår de særlige eksempler, som forslagsstillerne har anført i bemærkningerne til deres forslag — er finansministerens forhandlingsansvar. Det er for hovedpartens vedkommende overenskomster, det drejer sig om, og det er væsentligt at understrege, at folketingsvedrørende ikke i detaljen skal fastlægge overenskomster. Det er finansministerens ansvar at forhandle sådanne overenskomster, og han vil utvivlsomt vide at leve op til det ansvar, som sådanne overenskomster indebærer, i forbindelse med den omkostningspolitik, som et meget bredt flertal her i folketingsvedrørende har været enig om at føre for den kommende periode.

Jeg minder her om de formuleringer i septemberforliget om taktregulering og tilbageholdenhed, som efter venstres opfattelse er blevet efterlevet, og som vi mener er en me-